

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

XVIII. Eivsdem Leonis Papæ Epistola Ad Marcianvm Avgvstvm. Leo
episcopus, Marciano Augusto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

ANNO
 CHRISTI
 451.

id quod ad causam fidei pertinebat, gestum esse perhibetur, nullius erit penitus firmitatis: quia ad hoc tantum ab apostolica sede sunt directi, ut excussis hæresibus, catholicæ essent fidei defensores. Quidquid enim præter speciales causas synodali Conciliorum ad examen episcopale defertur, potest aliquam diiudicandi habere rationem, si nihil de eo est a sanctis patribus apud Nicæam definitum. Nam quod ab illorum regulis constitutioneque discordat, apostolicæ sedis nunquam obtinebit consensum. Quanta vero hoc diligentia custodiatur a nobis, exemplaribus eius epistolæ, quam ad Constantinopolitanum episcopum, refrenantes ipsius cupiditatem, direximus, instrueris: quam in omnium fratrum & sacerdotum nostrorum facias notitiam peruenire, ut nouerint pacem ecclesiasticam per concordiam Deo placitam debere seruari. Illud quoque dilectionem tuam conuenit præcauere, ut præter eos qui sunt Domini sacerdotes, nullus sibi ius docendi & prædicandi audeat vindicare, siue sit ille monachus, siue sit laicus, qui alicuius scientiæ nomine gloriatur. Quia etsi optandum est, ut omnes ecclesiæ filii quæ recta & sana sunt sapiant; non tamen permittendum est, ut quisquam extra sacerdotalem ordinem constitutus, gradum sibi prædicatoris assumat, cum in ecclesia Dei omnia ordinata esse conueniat, ut in vno Christi corpore & excellentiora membra suum officium impleant, & inferiora superioribus non resultent. Data III. Idus Iunii, Opilione viro clarissimo consule.

XVIII.

EIVSDEM LEONIS PAPÆ EPISTOLA
 AD MARCIANVM AVGVSTVM.

Leo episcopus, Marciano Augusto.

QVOD sapissime multa iam experimenta docuerunt, sanctum pietatis vestræ studium circa religionem Christianam gloriosis perseverat & crescit augmentis: & hæc fides vestræ clementiæ non solum me, sed & omnes Domini sacerdotes consolatur & roborat, dum in Christianissimo principe sacerdotalem experimur affectum. Quem si orientalium partium sacerdotes studeant imitari, nihil scandalorum neque pax, neque

Concil. Tom. 9.

K k ij

fides Christiana patietur. Vnde cum Constantinopolitanus episcopus ad omnem pietatis profectum praesenti clementiae vestrae doceatur exemplo, si fideliter vestris acquiescat horratibus, habebit in me sinceram gratiae animum: tantum ut quod verbis spondet, corde perficiat. Si vero quae Deo & pietati vestrae displicent, pertinaci intentione delegerit, salua mansuetudinis vestrae reuerentia, utar cum omnibus & pro omnibus, vobis quoque annitentibus, aduersus superbientem liberiore constantia, quem (quod saepe dicendum est) malle pro sanctis actibus fraterna caritate complecti, gloriosissime imperator. Quia vero suggestiones meas pro tranquillitate catholicae fidei libenter accepistis, significatum mihi fratris & coepiscopi mei Iuliani, quem excepistis piissime, sermone cognoscite, Eutychem impium pro suis quidem meritis exulare, sed in ipso suae damnationis loco multa aduersus integritatem catholicam blasphemiarum desperatius venena profunderere, & quod in illo totus mundus exhorruit atque damnauit, impudentia maiore, ut innocentes decipere possit, euomere. Plenum itaque rationis aestimo, ut vestra clementia ad longinquiora eum iubeat & secretiora transferri. Monasterio vero eius Constantinopoli constituto, in quo habitatores ipsius monachi euangelica apostolicaque doctrina crebrius sunt & plenius roborandi, salubriter, ut arbitror, fiet, si is qui ipsi monasterio praepositus esse dicitur, a societate veneratoris vestri Iuliani episcopi, quem in speculis propter fidem illic esse constitui, non recedat, cuius assidua visitatione profectus seruorum Dei illic habitantium possit augeri. Petitionem autem de festiuitate paschali gaudeo ita a vestra pietate susceptam, ut confestim Nectarium agentem in rebus Alexandriam mitteret, de errore remouendo, quem sanctae memoriae Theophili constitutio videtur inferre. De qua re, sicut scribere dignamini, quidquid ad pietatis vestrae notitiam perlatum fuerit, iubete me nosse, ut de obseruantia, quam non licet esse diuersam, quid potissimum sit tenendum, ecclesia vniuersalis agnoscat. Precor autem, quod vestrae noui clementiae conuenire, ut eos maxime tueamini contra omnes insidias, quos mihi & vestrae man-

fuetudini propter amorem fidei placere cognoscitis; vt eos Constantinopolitanus episcopus lædendi non habeat facultatem. Data xvii. Kal. Maii, Actio & Studio viris clarissimis consulibus.

XIX.

SACRA MARCIANI IMPERATORIS
CONTRA HÆRETICOS.

Imperator Marcianus Augustus, Palladio præfecto prætorii.

LICET iam etiam sacratissima constitutione mansuetudinis meæ cautum ac definitum sit, quæ in eos seueritas exercenda sit, qui Eutychetis vel Apollinaris hæreticam peruersitatem secuti, a religione & fide catholica deuiarunt: Alexandrinæ tamen vrbs ciues atque habitatores tantis sunt Apollinaris infecti venenis, vt necessarium fuerit ea quæ ante sanximus, repetita nunc etiam lege decernere. Oportet enim vt sit numerosa seueritas sanctionum, vbi est licentia crebra culparum. Custodiendæ præterea orthodoxæ fidei cura tanto a serenitate mea adhiberi impensior debet, quanto res humanas diuinæ præcedunt. Quicumque ergo vel in hac sacra vrbe, vel in Alexandrina ciuitate, vel in omni Ægyptiaca dicecesi, diuersisque aliis prouinciis, Eutychetis profanam peruersitatem sequuntur, & ita non credunt, vt trecenti decem & octo sancti patres tradiderunt, catholicam fidem in Nicæna ciuitate fundantes; centum quoque & quinquaginta alii venerabiles episcopi, qui in hac alma vrbe Constantinopolitana postea conuenerunt, & sicut Athanasius & Theophilus & Cyrillus sanctæ recordationis episcopi Alexandrinæ ciuitatis crediderunt, quos etiam Ephesina Synodus (cui beatæ memoriæ Cyrillus præfuit, in qua Nestorii error expulsus est) in vniuersis secuta est, quos & nuper venerabilis Calchedonensis Synodus est secuta, prioribus Conciliis sacerdotum ex omni prorsus parte consentiens, nihilque adimens sacrosancto symbolo, neque adiiciens, sed Eutychetis dogmata funesta condemnans; sciant se esse hæreticos Apollinaristas. Apollinaris enim facinorosissimam sectam Eutyches & Dioscorus mente sacrilega sunt secuti. Ideoque omnes hi qui Apollinaris vel Eutychetis peruersitatem sequuntur,

Supra cap.
xii.

L. Quicum-
que C. de
hæret. & Ma-
nich.